

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Βαλτετσίου 42, Τ.Κ.: 106 81 Αθήνα FAX : 210 / 33.01.408 e-mail:chafartg@otenet.gr

Πληρ.: Π. Χατζηθεοδωρίδου
Τηλ. 210. 3300 016 εσωτερικό 104

Αθήνα, 30 / 9 / 2015
Αριθμ. Πρωτ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
κ.Γιώργο Κατρούγκαλο

Προς την «Επιτροπή Σοφών»
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Συνημμένο 1

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ & ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ**

Κύριε Υπουργέ

Το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών, Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, είναι θεσμικός σύμβουλος της Πολιτείας. Σύμφωνα με το νόμο του (ν. 1218/81), είναι ο συλλογικός φορέας των 5.500 και πλέον εικαστικών καλλιτεχνών.

Οι Εικαστικοί καλλιτέχνες, ζωγράφοι, γλύπτες, χαράκτες, αγιογράφοι, κεραμίστες, σκηνογράφοι, ψηφιογράφοι κ. α. , παρέχουν τις υπηρεσίες τους και συμβάλλουν στη γενικότερη πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου, δημιουργούν καλλιτεχνικά έργα, παράγουν θεωρητική σκέψη, διδάσκουν στην εκπαίδευση, σχολική και εξωσχολική, στηρίζουν τα καλλιτεχνικά εργαστήρια στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, δημιουργούν έργα στο χώρο των εφαρμογών των εικαστικών τεχνών, καλλιτεχνικά αντικείμενα, συμβάλλουν γενικότερα με τη δουλειά τους στο θέατρο, τον κινηματογράφο, στην τηλεόραση, στη διαφήμιση,

στη διακόσμηση κ.ά. Σήμερα τα προβλήματά τους έχουν κατά πολύ οξυνθεί, πολλοί δε ωθούνται σε εξαφάνιση, σε κατάργηση και επίσημα της επαγγελματικής τους υπόστασης, λόγω της φορολογικής πολιτικής του Κράτους απέναντι στην Τέχνη και τους δημιουργούς, ζητήματα που σε συνδυασμό με τα προβλήματα διακίνησης των έργων που δημιουργεί η κρίση και η πτώχευση μεγάλου μέρους του πληθυσμού, καθώς και η συρρίκνωση του Δημοσίου Τομέα, η κατάργηση Πνευματικών Κέντρων και η ανασφάλιστη εργασία. Έχει διαμορφωθεί ένα τοπίο εξόντωσης των δημιουργών και στρέβλωσης κάθε κοινωνικής ανάγκης για συμμετοχή και επικοινωνία με την τέχνη.

Οι καλλιτέχνες είναι ανασφάλιστοι χωρίς συνταξιοδοτικά δικαιώματα, παρόλο που εδώ και πολλά χρόνια καταθέτουμε ως φορέας πρόταση καθολικής λύσης του ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού σε βάση συλλογική και αναλογική των εσόδων μας που προβλέπει και τους «πόρους» της καθολικής λύσης του Ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού.

Η καθολική λύση του Ασφαλιστικού – Συνταξιοδοτικού των εικαστικών αποτελεί προϋπόθεση για την ανάπτυξη της σύγχρονης εικαστικής δημιουργίας και αναφαίρετο δικαίωμα κάθε εργαζόμενου καλλιτέχνη. Η Πολιτεία δεν επιτρέπεται να αντιμετωπίζει την Τέχνη και τους ανθρώπους που τη δημιουργούν σαν αναλώσιμα προϊόντα και διακοσμητικά στοιχεία για βιτρίνες. Η αδιαφορία για τους όρους και τις συνθήκες μέσα στις οποίες ο καλλιτέχνης καλείται να εκφραστεί οδηγεί στην σταδιακή κατάργηση του πολιτιστικού προσανατολισμού και στον παροπλισμό των εμπνευστών του

Επισημαίνουμε πως στο χώρο των τεχνών η έννοια της «ανταποδοτικότητας» δεν μπορεί να έχει αυστηρά ταμειακό χαρακτήρα.

Σαν όλους τους εργαζόμενους οι εικαστικοί δικαιούνται ασφάλισης και περίθαλψης. Δεν προχώρησε στα προηγούμενα χρόνια σε τίποτα η αντιμετώπιση οριστικής λύσης στο συνταξιοδοτικό πρόβλημα των εικαστικών καλλιτεχνών γενικότερα, παρά την κατάθεση κατ' επανάληψη εκ μέρους μας συγκεκριμένης πρότασης νομοθετικής ρύθμισης...

Καταθέτουμε την πρόταση νόμου για την καθολική λύση του συνταξιοδοτικού-ασφαλιστικού των εικαστικών που έχει επεξεργασθεί το ΕΕΤΕ .

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ- ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Εισαγωγή

Τοποθετώντας για μια ακόμα φορά το πρόβλημα της συνταξιοδότησης των εικαστικών καλλιτεχνών, ισχυριζόμαστε ότι διεκδικούμε αυτό το δικαίωμα έχοντας κατά νου την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και την ιδιαιτερότητα της προσφοράς των εικαστικών στην κοινωνία.

Σπεύδουμε να διευκρινίσουμε ότι σεβόμαστε απόλυτα την αρχή της ανταποδοτικότητας που με ιδιαίτερη έμφαση προβάλλεται τον τελευταίο καιρό

στο θέμα της κοινωνικής πρόνοιας. Οι επιφυλάξεις μας αναφέρονται σ' εκείνη την αντίληψη που προσδίδει στην ανταποδοτικότητα αυστηρά ταμειακό χαρακτήρα και γιατί έτσι γίνεται αναποτελεσματική, άδικη και τελικά αυτοαναιρείται.

Στις συνθήκες παραγωγής-διακίνησης του εικαστικού έργου τέχνης ο επισφαλής χαρακτήρας της ταμειακής ανταποδοτικότητας εμφανίζεται με απόλυτη καθαρότητα. Γνωρίζετε ασφαλώς ότι στο εθνικό εισόδημα υπολογίζεται και η αξία των έργων τέχνης, αλλά, εφόσον αυτή έχει πληρωθεί. Και είναι λογικό στην οποιαδήποτε πρόνοια για τους δημιουργούς να εμπεριέχεται και το ρευστοποιημένο προϊόν τους.

Ωστόσο υπάρχει και η άλλη πλευρά του ζητήματος: γνωρίζετε ίσως ότι ο μεγαλύτερος όγκος της καλλιτεχνικής παραγωγής παραμένει στο περιθώριο των οικονομικών ανταλλαγών αλλά όχι με τη μορφή της «ζημίας» ή του αδιάθετου προϊόντος λόγω δυσμενών συνθηκών.

Παραμένει εκτός συναλλαγών είτε σαν πρώτη ύλη, είτε σαν σώμα της εν δυνάμει νέας εικαστικής πραγματικότητας – και όχι μόνο.

Επιτρέψτε μας να υπογραμμίσουμε ότι αυτό το μη ρευστοποιημένο προϊόν υπήρχε σ' όλες τις εποχές και σ' όλες τις κοινωνίες γιατί δεν οφείλεται στη σχέση ζήτησης-προσφοράς, αλλά στην ίδια τη φύση της λειτουργίας του εικαστικού έργου. Συνεπώς η λύση που θα έδραζε αποκλειστικά στο εισόδημα των χρόνων της δουλειάς, θα ήταν ίσως λογιστικά δόκιμη, ξένη όμως προς κάθε παραγωγικό συλλογισμό και ασφαλώς πρακτικά αδύνατη.

Αποκλείοντας κάθε σκέψη χαριστικών ρυθμίσεων, νομίζουμε ότι το θέμα εισάγεται με το ερώτημα αν η ασφάλιση και συνταξιοδότηση των εικαστικών καλλιτεχνών που ασφαλώς θα σήμαινε αποδέσμευση δημιουργικών δυνάμεων, θα μπορούσε να θεωρηθεί γενικότερης σημασίας αναπτυξιακή επιλογή.

Γενική κατεύθυνση

Η βασική μας άποψη είναι ότι η εισφορά των εικαστικών καλλιτεχνών για την ασφάλισή τους πρέπει να είναι συλλογική και αναλογική των εσόδων τους και ότι το μερίδιο του εργοδότη πρέπει να αναλαμβάνει α) το Κράτος, το οποίο με την παρουσίαση των καλλιτεχνικών έργων σε Δημόσιες Εκθέσεις και Μουσεία «εκμεταλλεύεται» και μετά το θάνατο των εικαστικών τα έργα τους και παράλληλα εκφράζει την ευθύνη της κοινωνίας

απέναντι στη στήριξη των τεχνών και β) όσοι εμπλέκονται στη διακίνηση-εκμετάλλευση του εικαστικού έργου και κερδίζουν από αυτό ποικιλότητα.

Άλλωστε προς την κατεύθυνση αυτή συνιστά και η Σύσταση σχετικά με την κατάσταση του καλλιτέχνη που εγκρίθηκε από τη Γενική Διάσκεψη της UNESCO που έγινε στο Βελιγράδι στις 27-10-1980 να προσανατολίσουν τα κράτη-μέλη αναφέροντας ειδικότερα «... τα κράτη μέλη καλούνται να εξετάσουν την εφαρμογή ειδικών μέτρων χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης των καλλιτεχνών, για παράδειγμα χρησιμοποιώντας καινούργιες μορφές οικονομικής συμμετοχής είτε των κρατικών αρχών είτε των επιχειρήσεων που εμπορευματοποιούν ή εκμεταλλεύονται τις υπηρεσίες ή τα έργα των καλλιτεχνών.

Από τα παραπάνω και από όσα θα αναφερθούν στη συνέχεια καθίσταται πλέον σαφές ότι το υπάρχον νομοθετικό καθεστώς δεν επαρκεί για την κοινωνική ασφάλιση των εικαστικών καλλιτεχνών αλλά απαιτείται νομοθετική ρύθμιση, από την οποία θα διέπονται οι σχέσεις ασφαλισμένων με το φορέα ασφάλισης και το όλο σύστημα ασφαλιστικής τους κάλυψης.

Για τη διαμόρφωση της παρακάτω πρότασης για την ασφάλιση των εικαστικών καλλιτεχνών έχουν ληφθεί υπ' όψιν εκτός των άλλων οι μέχρι τώρα προτάσεις του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος προς τους αρμόδιους φορείς και οι αντιπροτάσεις των τελευταίων.

λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι το ΙΚΑ είναι Φορέας Ασφάλισης Μισθωτών αλλά παράλληλα ασφαλιζονται σ' αυτό με νομοθετική ρύθμιση και ειδικές κατηγορίες προσώπων αυτοτελώς απασχολούμενων (π.χ. ορκωτοί λογιστές, εφημεριδοπώλες, συγγραφείς, καλλιτέχνες θεάματος, λαχειοπώλες, ξεναγοί),

λαμβάνοντας υπ' όψιν τη δυσκολία σύστασης ενός όλως ιδιαιτέρου Φορέα Ασφάλισης των Εικαστικών Καλλιτεχνών υπό τη μορφή του ΝΠΔΔ πλην όμως την αναγκαιότητα συστάσεώς του ενδεχομένως με την ένταξη σ' αυτόν όλων των καλλιτεχνών,

λαμβάνοντας υπ' όψιν την εκφρασμένη από το παρελθόν βούληση των εικαστικών καλλιτεχνών ασφάλισής τους στο Δημόσιο λόγω της κοινωνικής προσφοράς τους και αντίστοιχα ωφέλειας της Πολιτείας από τη χρήση και την εκμετάλλευση του έργου των εικαστικών καλλιτεχνών, —όπως αναλυτικά έχει αναφερθεί στο προοίμιο του κειμένου—, καθώς και την

αναγνωρισμένη ήδη προσφορά τους από την Πολιτεία με τη χορήγηση τιμητικών παροχών,

λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ιδιαιτερότητες άσκηση του επαγγέλματος του καλλιτέχνη των εικαστικών τεχνών, που χαρακτηρίζεται κύρια από τη συνεχή και χωρίς χρονικά όρια και χρονικούς περιορισμούς δημιουργική απασχόληση προς παραγωγή έργου, πλην όμως περιστασιακά αμειβόμενη, από τις διαφορετικές μορφές εργασιακής σχέσης, άλλοτε ως αυτοτελώς απασχολούμενου και άλλοτε με σχέση εξαρτημένης εργασίας και τέλος από την ίδια τη φύση λειτουργίας του εικαστικού έργου

λαμβάνοντας τέλος υπ' όψιν ότι το υπάρχον νομικό καθεστώς δεν επαρκεί για την αντιμετώπιση όλων των αναφερομένων ιδιαιτεροτήτων για την ασφάλιση των εικαστικών καλλιτεχνών και ότι κρίνεται απαραίτητη η νομοθετική ρύθμιση για την κοινωνικοασφαλιστική κάλυψή τους, διαμορφώνονται και διατυπώνονται οι ακόλουθες εναλλακτικά προτάσεις:

I. Φορέας Ασφάλισης

α) ΙΚΑ μέσω ασφαλιστικού συνεταιρισμού με πρόβλεψη ειδικών νομοθετικών ρυθμίσεων που θα τον διέπουν, ισχυρότων των διεπόντων τη λειτουργία των συνεταιρισμών κειμένων διατάξεων, όπου αυτές δεν τροποποιούνται δια των ειδικών ρυθμίσεων ή δεν αντιβαίνουν σ' αυτές. Ο ασφαλιστικός συνεταιρισμός θα εισπράττει και αποδίδει στο ΙΚΑ την εισφορά των ασφαλισμένων εικαστικών καλλιτεχνών, ενώ παράλληλα Ειδική Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών ενδεχομένως, θα εισπράττει και θα αποδίδει στο ΙΚΑ την εισφορά των με ευρεία έννοια εργοδοτών, όπως θα αναφερθούν παρακάτω (Κεφ. ΙΙΙ Β) και του Κράτους (Κεφ. ΙΙΙ Α) (τριμερής χρηματοδότηση) (βλ. σχετ. ενδεικτικά ασφάλιση πωλητών Λαϊκού Λαχείου άρθρα 90 επ. Κανονισμού Ασφάλισης ΙΚΑ) ή

β) Φορέας Ασφάλισης ΙΚΑ με ειδική νομοθετική ρύθμιση χωρίς σύσταση ασφαλιστικού συνεταιρισμού, όπου αρμόδια Υπηρεσία ή Οργανισμός ή οποιοδήποτε επιφορτισμένο μεσολαβών πρόσωπο που ενεργεί ως εντολοδόχος του ΙΚΑ, παρακρατά εισφορές ασφαλισμένων, εργοδοτών και αποδίδει στο ΙΚΑ (βλ. σχετ. ενδεικτικά ασφάλιση εφημεριδοπωλών άρθρα 88, 89 Κανονισμού Ασφάλισης ΙΚΑ, ασφάλιση ξεναγών όπου ο ΕΟΤ και τώρα η Σ.Τ.Ε. εισπράττει τις εισφορές και τις αποδίδει στο ΙΚΑ. Ένα τέτοιο ρόλο θα μπορούσε ίσως να παίξει και το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας).

(Νόμος Κοινωνικής Ασφάλισης Καλλιτεχνών του 1981 στη Γερμανία περί ασφάλισής τους στο Φορέα Ασφάλισης Ιδιωτικών Υπαλλήλων μέσω της λειτουργίας οργανισμού «Ταμείου Κοινωνικής Ασφάλισης Καλλιτεχνών» που εισπράττει τις εισφορές και τις αποδίδει (τριμερής χρηματοδότηση, ποσοστιαία εισφορά ασφαλισμένων, κοινωνική εισφορά εργοδοτών, επιχορήγηση Κράτους) ή

γ) Αυτόνομος φορέας ασφάλισης καλλιτεχνών ως ΝΠΔΔ ή

δ) **Δημόσιο**, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι το 35% του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας είναι ήδη απασχολούμενοι-ασφαλισμένοι στο Δημόσιο και παράλληλα ασκούν δημιουργικά την τέχνη τους και ότι ήδη η Πολιτεία έχει αναγνωρίσει την κοινωνική προσφορά των εικαστικών καλλιτεχνών με τιμητικές παροχές.

II. Υποκείμενα της ασφάλισης πρόσωπα

Εικαστικοί καλλιτέχνες (Μέλη του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας) αυτοτελώς απασχολούμενοι και ανάλογα με τον Φορέα κύριας ασφάλισης, στον οποίο θα γίνει η υπαγωγή και οι με σχέση εξαρτημένης εργασίας απασχολούμενοι (εάν φορέας ασφάλισης είναι το ΙΚΑ), και οι μόνιμοι υπάλληλοι του Δημοσίου (στην περίπτωση υπαγωγής στο Δημόσιο). Από τις Μεταβατικές διατάξεις θα προβλέπεται ο τρόπος και η διαδικασία μεταφοράς στον Φορέα Ασφάλισης Εικαστικών Καλλιτεχνών, καθώς και άλλα θέματα συνταξιοδότησης, που αφορούν ήδη ανασφάλιστους εικαστικούς καλλιτέχνες.

III. Πόροι ασφαλιστικού φορέα

- A) Εισφορά Κράτους
- B) Εργοδοτική Εισφορά

α) Ποσοστό επί των εισπράξεων από τα εκδιδόμενα εισιτήρια Φορέων που έχουν άμεση σχέση με την παρουσίαση, εκμετάλλευση και διάδοση εικαστικών έργων τέχνης. Ως τέτοιοι φορείς νοούνται ενδεικτικά: Δημόσιες Εκθέσεις, Μουσεία, Πινακοθήκες (Δημόσια ή ΝΠΔΔ ελεγχόμενα από το Δημόσιο), που εκθέτουν εικαστικά έργα σύγχρονων ή παλαιότερων καλλιτεχνών, Μοναστήρια κ.λπ.

β) Ποσοστό επί των πωλήσεων, από το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων, Εταιρία Διάδοση Πολιτιστικής κληρονομιάς, Πινακοθήκες, Μουσεία,

Αρχαιολογική Υπηρεσία, σε ανάτυπα εικαστικών έργων παλαιών και σύγχρονων (σλάιτς, κατάλογοι κ.λπ.).

γ) Εισφορά ενδιάμεσου εμπόρου, ενδεικτικά: Galleries, έμποροι πινάκων τέχνης, πράκτορες αγοράς τέχνης (η εισφορά παρακρατείται, –είτε βάσει της φορολογικής δήλωσης, είτε με επικόλληση κινητού επισήματος επί του εκδιδόμενου παραστατικού–, από μεσολάβηση σε πώληση έργων τέχνης καλλιτέχνη ασφαλισμένου ή μη).

δ) Εισφορά εργοδότη επί των αποδοχών των με σχέση εξαρτημένης εργασίας εργαζομένων στον ιδιωτικό Τομέα ή στο Δημόσιο ή στις Τράπεζες εικαστικών καλλιτεχνών, η οποία θα καταβάλλεται στο Φορέα Ασφάλισης Εικαστικών Καλλιτεχνών μαζί με την κατωτέρω αναφερόμενη εισφορά (στ. Γ) εργαζόμενου καλλιτέχνη.

ε) Εισφορά εργοδότη (ΝΠΔΔ , Εκκλησία, Δήμοι, Ιδιώτες, ΝΠΙΔ, Ανώνυμες Εταιρίες Δημοσίου) του με σύμβαση έργου απασχολούμενου εικαστικού καλλιτέχνη.

Με επικόλληση επισήματος από τον καλλιτέχνη ή τον ενδιάμεσο στο ΔΠΥ που εκδίδει προς τον εργοδότη, με επιβάρυνση του εργοδότη (θα επικολλάται μισό στο ένα διπλότυπο, μισό στο αντίγραφο).

στ) Εισφορά τελικού καταναλωτή (αγοραστή έργων τέχνης από τον καλλιτέχνη ή τον ενδιάμεσο) με επικόλληση επισήματος στο εκδοθέν παραστατικό (θα επικολλάται μισό στο ένα διπλότυπο, μισό στο αντίγραφο).

Γ) Εισφορά Καλλιτέχνη

Η εισφορά θα είναι ποσοστό επί των εσόδων από καλλιτεχνικές υπηρεσίες (βάσει της φορολογικής δήλωσης), που θα προκύπτουν ή από αυτοτελή απασχόληση (ΔΠΥ), με πρόβλεψη για αύξηση του ήδη υπάρχοντος ποσοστού 2% σε 5% ή από μισθωτές υπηρεσίες (στην περίπτωση αυτή το ποσοστό της εισφοράς του καλλιτέχνη θα κατατίθεται μαζί με τις αντίστοιχες εισφορές εργοδότη ανωτέρω δ και ε στον αρμόδιο Φορέα Ασφάλισης, ανάλογα με το σύστημα που θα επιλεγεί σύμφωνα με το Κεφ. !).

IV. Παροχές

1) Η **βασική σύνταξη για όλους τους ασφαλισμένους** στο Φορέα Ασφάλισης, που θα προέρχεται από τους αναφερόμενους ανωτέρω πόρους Α, Βα, β του Κεφ. ΙΙΙ, ήτοι:

– **Την Εισφορά του Κράτους**

– **Εργοδοτική εισφορά που ορίζεται ως :**

α) Ποσοστό επί των εισπράξεων Φορέων που έχουν άμεση σχέση με την παρουσίαση, εκμετάλλευση και διάδοση εικαστικών έργων τέχνης. Ως τέτοιοι Φορείς νοούνται ενδεικτικά: Δημόσιες Εκθέσεις, Μουσεία, Πινακοθήκες (Δημόσια ή ΝΠΙΔ ελεγχόμενα από το Δημόσιο), που εκθέτουν εικαστικά έργα σύγχρονων ή παλαιότερων καλλιτεχνών, Μοναστήρια κ.λπ.

β) Ποσοστό επί των πωλήσεων, από το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων, Εταιρία Διάδοσης Πολιτιστικής κληρονομιάς, Πινακοθήκες, Μουσεία, Αρχαιολογική Υπηρεσία, σε ανάτυπα εικαστικών έργων παλαιών και σύγχρονων (σλάιτς, κατάλογοι κ.λπ.).

γ) Εισφορά ενδιάμεσου εμπόρου: ενδεικτικά, Galleries. έμποροι πινάκων τέχνης, πράκτορες αγοράς τέχνης και Εισφορά τελικού καταναλωτή (αγοραστή έργων τέχνης από τον καλλιτέχνη ή τον ενδιάμεσο) από την πώληση έργων τέχνης των μονίμων υπαλλήλων του Δημοσίου, στην περίπτωση που δεν ασφαλιστούν στον Φορέα Ασφάλισης Εικαστικών Καλλιτεχνών.

2) **Προσαύξηση της βασικής σύνταξης εκάστου ασφαλισμένου** εικαστικού καλλιτέχνη, με ένταξη σε ασφαλιστική κλάση, ανάλογα με το σύνολο των εισφορών που έχουν καταβληθεί για λογαριασμό του, με βάση τους παρακάτω δείκτες:

– Χρόνος εγγραφής στο ΕΕΤΕ (προσαύξηση με πρόβλεψη ποσοστού επί της βασικής σύνταξης για κάθε έτος εγγραφής μέχρι τη συνταξιοδότηση).

– Οι ανωτέρω αναφερόμενοι πόροι με στοιχ. γ, δ, ε, στ και Γ του Κεφ. ΙΙ ήτοι:

– Εισφορά ενδιάμεσου εμπόρου: ενδεικτικά, Galleries, έμποροι πινάκων τέχνης, πράκτορες αγοράς τέχνης (η εισφορά παρακρατείται, –είτε βάσει της φορολογικής δήλωσης, είτε με επικόλληση κινητού επισήματος επί του εκδιδόμενου παραστατικού–, από μεσολάβηση σε πώληση έργων τέχνης καλλιτέχνη ασφαλισμένου ή μη).

– Εισφορά εργοδότη επί των αποδοχών των με σχέση εξαρτημένης εργασίας εργαζομένων στον ιδιωτικό Τομέα ή στο Δημόσιο ή στις Τράπεζες εικαστικών καλλιτεχνών, η οποία θα καταβάλλεται στο Φορέα Ασφάλισης

Εικαστικών Καλλιτεχνών μαζί με την κατωτέρω αναφερόμενη εισφορά εργαζόμενου καλλιτέχνη.

– Εισφορά εργοδότη (ΝΠΙΔΔ , Εκκλησία, Δήμοι, Ιδιώτες, ΝΠΙΔ, Ανώνυμες Εταιρίες Δημοσίου) του με σύμβαση έργου απασχολούμενου εικαστικού καλλιτέχνη.

Με επικόλληση επισήματος από τον καλλιτέχνη ή τον ενδιάμεσο στο ΔΠΥ που εκδίδει προς τον εργοδότη, με επιβάρυνση του εργοδότη (θα επικολλάται μισό στο ένα διπλότυπο, μισό στο αντίγραφο).

– Εισφορά τελικού καταναλωτή (αγοραστή έργων τέχνης από τον καλλιτέχνη ή τον ενδιάμεσο) με επικόλληση επισήματος στο εκδοθέν παραστατικό (θα επικολλάται μισό στο ένα διπλότυπο, μισό στο αντίγραφο).

– Εισφορά Καλλιτέχνη

Η εισφορά θα είναι ποσοστό επί των εσόδων από καλλιτεχνικές υπηρεσίες (βάσει της φορολογικής δήλωσης), που θα προκύπτουν ή από αυτοτελή απασχόληση (ΔΠΥ), με πρόβλεψη για αύξηση του ήδη υπάρχοντος ποσοστού 2% σε 5% ή από μισθωτές υπηρεσίες (στην περίπτωση αυτή το ποσοστό της εισφοράς του καλλιτέχνη θα κατατίθεται μαζί με τις αντίστοιχες εισφορές εργοδότη ανωτέρω δ και ε στον αρμόδιο Φορέα Ασφάλισης, ανάλογα με το σύστημα που θα επιλεγεί σύμφωνα με το Κεφ.!).

3) Εφάπαξ παροχή κατά τη συνταξιοδότηση.

4) Ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη ανάλογα με το Φορέα και με το Σύστημα Ασφάλισης που θα επιλεγεί.

Τέλος θα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη, ώστε να μην αναστέλλεται ή μειώνεται η καταβολή της σύνταξης των απασχολούμενων συνταξιούχων εικαστικών καλλιτεχνών, εφόσον και μετά τη συνταξιοδότησή τους συνεχίζουν να απασχολούνται στην ίδια επαγγελματική κατηγορία.

Με εκτίμηση Για το
Δ.Σ.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΕΥΑ ΜΕΛΑ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ